גמ' מתניתין ר' מאיר היא דאי רבי יהודה לא שני ליה קרבן ולא שני ליה הקרבן אימא סיפא לקרבן לא אוכל לך מותר [ו]והתנן לקרבן לא אוכל לך רבי מאיר אומר וא"ר אבא נעשה כאומר לקרבן יהא לפיכך לא אוכל לך [א]לא קשיא הא דאמר לקרבן הא דאמר לא לקרבן דלא הוי קרבן קאמר: **מתני'** [ב]שבועה לא אוכל לך הא שבועה שאוכל לך לא שבועה לא אוכל לך אסור: **גמ'** מכלל דהא שבועה שאוכל לך דלא אכילנא משמע ורמינהו [ג] [ג]שבועות שתים שהן ארבע שאוכל ושלא אוכל שאכלתי ושלא אכלתי מדקאמר [ד] שלא אוכל שאכלתי ושלא אכלתי מכלל דשאוכל לך דאכילנא משמע [ג]אמר אביי [ד]שאוכל שתי לשונות משמע היו מסרבין בו לאכול ואמר אכילנא אכילנא ותו שבועה שאוכל דאכילנא משמע אבל אמר לא אכילנא לא אכילנא ותו אמר שבועה שאוכל דלא אכילנא קאמר רב אשי אמר שאוכל דשבועה שאי אוכל קאמר א"כ פשיטא מאי למימרא מהו דתימא מיקם לישנא היא דאיתקיל ליה קמ"ל אביי לא אמר טעם [ה] כרב אשי דלא קתני שאי אוכל ורב אשי נאדי מן טעם דאביי קסבר שלא אוכל נמי משמע שתי לשונות היו מסרבין בו לאכול ואמר לא אכילנא לא אכילנא ואמר נמי שבועה בין שאוכל בין שלא אוכל הדין אכילנא משמע דאמר ואיכא לתרוצה נמי לישנא שבועה שלא אוכל שבועה דלא אכילנא קאמר אלא תנא פסקה שאוכל דאכילנא משמע ושלא אוכל לא אוכל משמע: **מתני'** זה חומר בשבועות מבנדרים [ה]כיצד אמר קונם סוכה שאני עושה לולב שאני נוטל תפילין שאני מניח בנדרים אסור בשבועות מותר שאין נשבעין לעבור על המצות: גמ'

גמ' מתניתין דמשמע לן להוי קרבן מה שלא אוכל לך לחם אוכל ליהוי קרבן דהיינו מכלל לאו הן ולית ליה לרבי מאיר מכלל לאו הן: **מתני' שבועה שלא אוכל לך וכו' הא שבועה שאוכל לך אסור.** כדמפרש בגמרא דהאי שאוכל לא אוכל משמע כלומר שבועה שהוא חלה עלי שלא אוכל. והאי שבועה ליכא למימר דחיי שבועה קאמר דשבועה ליתא בה ממש כמו בקרבן אלא שבועה ממש קאמר: **שלא שבועה שלא אוכל לך אסור.** אפי' לרבי מאיר דהכי גמרינן במסכת שבועות (דף ו:) דשבועה ליתא לר"מ מכלל לאו אתה שומע הן: **גמ' שאוכל שתי לשונות משמע היו מסרבין.** מפני'ס (ד) שיאכל ואמר אכילנא אכילנא ומתוך כך אמר שבועה שאוכל משמע דאכילנא קאמר: (ה) (כלומר היו מסרבין בו אלא מעצמו אמר שבועה שאוכל): **רב אשי אמר.** הא דקתני שבועה שאוכל שאי אוכל קתני ולהכי אסור דלא אכילנא הוא: **פשיטא.** דודאי מי קאמר שאי אוכל ודאי לא אכילנא הוא ואסור: **מהו דתימא.** הכי קאמר שאי אוכל מיקם ליישנא כלומר תקון הלשון הוא (ה) דבעצמו היה לומר שאוכל ונתקל ואמר שאי אוכל ונימא לעולם להוי כמאן דאמר שאוכל קא משמע לן דלא דודאי אסור: **אביי לא אמר טעמא דרב אשי דלא קסבר.** במתני' שאי אוכל: **ורב אשי הוא נאדי.** נדוד וסור מטעמיה דאביי דכי היו מסרבין בו לאכול ואמר לא אכילנא לא אכילנא ותו אמר שבועה שאוכל דהיינו אם אמר שבועה שלא אוכל בין אם אמר שבועה שלא אוכל משמע (ו) דקאמר אכילנא אם אמר שבועה שאוכל משמע קאמר אכילנא אם אמר דהכי קאמר תמיה לא אכילנא לא אכילנא שבועה שאוכל בודאי אם אמר שבועה שלא אוכל הדין משמע נמי דאכילנא משמע לא אכילנא לא אכילנא ואי אמר שבועה שאוכל משמע קאמר אכילנא אם אמר שבועה שלא אוכל משמע לא אכילנא לא אכילנא שבועה שאוכל דודאי אם אמר שבועה שלא אוכל הדין משמע דאכילנא משמע